

знакъ, по когото можешъ да го разпознаешъ отъ сички-тѣ други баремъ въ нашъ тѣ кѫщъ. Защото тука от-свѣнъ него нема другъ съ коса. Още братъ ти е весель: съкога: Зато това може нѣкой да го нарече негово свойство. Подобно сѣка вѣщъ има свойствата си по кои то се познава, сирѣчъ, раздѣлясе отъ другитѣ. Напр.: камикъ а е коравъ, металла е тѣжъкъ, солта въ вода та се топи, растенія та се зѣлѣнеятъ, животни тѣ се мѣстатъ, че-вѣкъ а се мисли.

3. ЦѣЛО, ЧАСТЬ

Отецъ. Кое ти се види да е погодѣмо, дали частъ — та или цѣло то?

Сын. Азъ отче незнаїж нито частъ що е нито цѣло.

От. Сега завчастъ научвашъ и едното и другото, стѫклена та чаша не се ли строши?

Сы. Не: юще е цѣла.

От. Но ако бѣше строшена що щеше да глѣдашъ?

Сын. Отстрошки тѣ или частитѣ ѹ.

От. Така! отстрошки тѣ сѫ частитѣ, които сички тѣ събрани заедно, правѣхътѣ цѣлото. Ето овошіе: това я-бълка ли го звѣши или частъ на ябълка та?

С. Го казвамъ ябълка.

От. Защо то тва овошіе не е частъ, но цѣло, или цѣ-ла ябълка. Ето режжъ тази ябълка на двѣ: що глѣдашъ се-га, да ли двѣ ябълки, или двѣ части?

С. Глѣдамъ двѣ части, а не двѣ ябълки.

От. Тѣзи се звѣти части на ябълка тѣ. Ето пакъ режжъ сѣка частъ на двѣ: колко части глѣдашъ?

Сы. Четеры.

От. Видя сега, що е цѣло и що е частъ. Подобно съко тѣло е цѣло, и е отъ части: и ако пеги реже нѣкой,